

BENIN

MARCO BENATAR, TWEDE LICENTIE RECHTEN. VUB

Als er één delegatie in het oog springt, dan is het wel die van Benin. De eenmansploeg Marco Benatar, in het echte leven zowel Belg als Zuid-Afrikaan, droeg de voorbije dagen stevast zijn hoed, een officieel exemplaar dat in Benin is voorbehouden voor hoogwaardigheidsbekleders. "Om me voor te bereiden ben ik een Benins diplomaat gaan opzoeken", vertelt Marco. "De man was zo enthousiast dat ik stukken van zijn privécollectie meekreeg voor onze openingstentoonstelling. 'Afrikanen moeten elkaar helpen', zei hij, 'of ze nu zwart zijn of wit.'"

Het is niet alleen het hoedje dat Marco bijzonder maakt. Hoewel Benin niet bepaald een zwaargewicht is in de Veiligheidsraad, krijgt hij de zaal op geregelde tijdstippen mistil. "Of de voorzitter [de echte ex-VN-ambassadeur Alex Reyn, KrH] zich misschien toch niet van stemprocedure vergist heeft?", wil Marco weten en hij krijgt gelijk. Marco is een van de weinigen in de zaal die al eens aan een internationale modeloefening heeft deelgenomen en dat voelt je. "Hier ben ik vooral op zoek gegaan naar allianties met andere arme landen", vertelt Marco. "Een prima voorbereiding op een toekomst in een internationale ngo."

VLAAMSE UNIVERSITEITEN SIMULEREN VOOR HET EERST DE VN-VEILIGHEIDSRaad

'Pas informeel gaan de onderhandelingen echt vooruit'

Internationaal recht hoeft niet per se een kurkdroom universiteitsvak te zijn. De voorbije maanden gingen studenten van vier Vlaamse universiteiten helemaal op in de eerste simulatie van de VN-Veiligheidsraad in ons land. 'Buiten de zaal waren we studenten, binnen diplomaten.'

Eigen berichtgeving
Kris Hendrickx

Er wordt een informeel vergadermoment ingelast. Studenten in maat- en mantelpak veren overeind en gaan opgewonden overleggen met strategische landendelegaties. Er wordt heftig

gesticuleerd, hier en daar wordt de stem verheven. In theorie is dit gewoon een oefening voor studenten rechten of politieke wetenschappen. Toch is de spanning in het auditorium van het Paleis der Academiën in Brussel te snijden. De vermoeidheid staat ook op de gezichten te lezen: de ontwerp-resolutie van vanochtend kreeg pas 's nachts na vier uur vaste vorm.

Aan de ronde vergadertafel zit een vijftigtal studenten uit Leuven,

Gent, Antwerpen en Brussel. Ze vertegenwoordigen de huidige vijftien leden van de VN-Veiligheidsraad en enkele strategische waarnemers, waaronder Iran en het Internationaal Atoomagentschap (IAA). Inzet van de voorbije maanden is het nucleaire programma van Iran. Na dagen onderhandelen wordt ook daadwerkelijk over een resolutie gestemd: Iran mag tot nader order geen verrijkt uranium meer aanmaken, maar kan zijn centrales wel blijven bevoorraden met verrijkt materiaal uit het buitenland.

De Vlaamse studenten doen mee aan een Model United Nations, in ons land een primeur maar internationaal al even oud als het idee van de Volkenbond, de voorloper van de Verenigde Naties. Jaarlijks nemen vandaag zo'n 400.000 stu-

denten in de hele wereld deel aan modelvergaderingen van de VN. Het meest prestigieuze evenement, dat luistert naar de naam World Model of United Nations, verza-

De vermoeidheid staat op de gezichten te lezen. De ontwerp-resolutie kreeg pas na vier uur 's ochtends vaste vorm

melt volgend jaar in Peking studenten uit de hele wereld. Vijftien VUB-studenten zullen erbij zijn.

Een model United Nations door-

breekt de klassieke onderwijspatronen op verschillende fronten, zegt Roel Janssens, VUB-student en initiatiefnemer. "Je leert een pak dingen die je in een droge cursus internationaal recht niet leert, zoals voor een groep spreken of mensen overtuigen van je standpunt. Verder werken we met verschillende universiteiten en met gemengde delegaties. Rechten- en politologiëstudenten samenzetten leidt tot interessante cultuurverschillen."

Een simulatieoefening toont lang niet alles. "Besef dat de officiële werking van de raad in de realiteit zoveel mogelijk omzeild wordt", liet Alex Reyn, ex-VN-ambassadeur van België en gelegenhedenvoorzitter zondag na afloop weten. "Als machtige landen iets informeel kunnen regelen, doen ze dat ook."

■ Vijftig studenten uit Leuven, Gent, Antwerpen en Brussel kropen in de huid van de vijftien leden van de VN-Veiligheidsraad. Na dagen onderhandelen keuren ze een resolutie goed over het nucleaire programma van Iran. (Foto's Yann Bertrand)

IRAN

INE MICHEL, DERDE LICENTIE RECHTEN, KU LEUVEN

"Natuurlijk heb ik een eigen mening, maar op de duur vergat ik die gewoon", zegt Ine, die enkele maanden in een Iraanse huid mocht kruipen. Veel heeft daarbij te maken met het werkelijkheidsgehalte van het hele evenement, denkt Ine, met de procedures, de zaal, de lange voorbereiding en de vreemde studenten. "Voor we de vergaderzaal binnenkomen, zijn we een bende snaterende studenten, maar in de zaal gaat het er tot mijn verbazing heel serieus aan toe." Als voorbereiding op haar rol ging Ine veel op het internet opzoeken, maar zij en de rest van de groep kregen ook hoog bezoek. De Iraanse ambassadeur in België kwam persoonlijk uitleggen dat zijn land nucleair helemaal niets misdaan had en dat er dan ook geen enkele reden was om het voor de Veiligheidsraad te brengen. In werkelijkheid wordt het dossier trouwens ook niet door de Veiligheidsraad behandeld.

Aan de simulatieoefening ziet Ine vooral voordelen. "Je moet voor een publiek praten en je leert schipperen tussen verschillende meningen, niet echt een vaardigheid die anders aan de universiteit aan bod komt." Met de uiteindelijke resolutie kan Ine best leven. "Mijn land blijft verrijkt uranium krijgen, dat is het belangrijkste."

VERENIGD KONINKRIJK

JEROEN VAN KEER, TWEDE LICENTIE POLITIEKE WETENSCHAPPEN, UGENT

"Onderhandelen kun je niet uit een cursus leren, je moet het gewoon gedaan hebben", zegt Jeroen, nu nog laatstejaarsstudent, straks hopelijk ergens in diplomatieke dienst. De voorbije dagen is Jeroen ervan geschrokken hoe de onderhandelingsdynamiek kan keren. "Zaterdag hadden we bijvoorbeeld een informeel document opgesteld dat door

een pak landen werd gesteund. Door een verschil in interpretatie heeft Rusland dat volledig gekelderd, waardoor we weer van voren af aan moesten beginnen. Het heeft enorm veel informele sessies geveerd om de meningsverschillen te overbruggen. Uiteindelijk hebben we dan in het holst van de nacht na een avondje uit met de vijf perma-

nente leden nog een ontwerp-tekst geschreven." De rol van de permanente leden woog erg zwaar in het simulatiespel, net als dat in de echte Veiligheidsraad het geval was. "We hebben vooral een positie tussen Frankrijk en de VS probe- ren te bewaren, maar uiteindelijk moet je ook Rusland en China meehebben. Als dat lukt, sta je al heel ver."

INTERNATIONAAL ATOOMAGENTSCHAP

THIJS LAVOOIJ, MASTER INTERNATIONALE POLITIEK, UA

"Ik onthoud vooral dat informeel vergaderen veel belangrijker is dan de formele sessies", zegt Thijs, Nederlander en sinds dit jaar student in Antwerpen. "Telkens als er een informele sessie werd ingelast, gingen de onderhandelingen echt vooruit." Als Internationaal Atoomagentschap maakte Thijs van dat principe gretig gebruik.

"Als waarnemer hebben we dan geen stemrecht, we kunnen wel op zoek gaan naar landen met stemrecht en die van onze visie proberen te overtuigen." Ook Thijs is onder de indruk van de ernst waarmee de Veiligheidsraad nagespeeld wordt. "Je zit er van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in en zelfs na de sessies blijf je maar met andere dele-

gaties discussiëren. Zaterdagavond was het clubnight. Er is wel gedanst, maar de resolutietekst bleef toch het onderwerp van gesprek." Thijs is ook opgevallen hoe belangrijk de rol van de vijf permanente leden is. "Ze hebben hun veto-recht niet gebruikt of er ook maar mee bedreigd. Maar de wetenschap dat ze dat recht hebben volstaat al."